

Zabytki

Zabytki o najwyższym znaczeniu dla gminy Do zabytków o najwyższym znaczeniu dla gminy

Garbatka Letnisko zaliczono:

- 1. Mauzoleum Legionistów w Żytkowicach.** Pomnik Mauzoleum Legionistów poległych w bitwie pod Anielinem i Laskami w dniach 22-26 października 1914 roku, w której brały udział Legiony Polskie sformowane przez Józefa Piłsudskiego wchodzące w skład 46 austriackiej dywizji obrony krajowej, walczące przeciwko wojskom rosyjskim został utworzony w 1933 r. Obiekt umiejscowiony jest przy torach PKP w Żytkowicach. Głównym organizatorem budowy pomnika był dyrektor Wytwórni Prochu w Pionkach, były legionista inż. Jan Prot. Pomnik wykonano z granitu wołyńskiego według projektu architekta Klonowskiego. Stan zachowania obiektu jest bardzo dobry, należy jednak podjąć prace w kierunku zabezpieczenia rdzewiejących tablic na cokole. Ze względu na odludność miejsca trzeba prowadzić stały monitoring obiektu w celu ochrony przed aktami wandalizmu i kradzieżami.
- 2. Willa Nadleśnictwa w Garbatce Letnisko.** Wybudowana została w 1926 roku jako siedziba nadleśniczego. Jest to jedna z najokazalszych, drewnianych willi Garbatki. W swojej zasadniczej części, jest dużym, piętrowym budynkiem na planie krzyża. Nietuzinkowa architektura, usytuowanie na zboczu wzniesienia oraz otoczenie licznymi drzewami, czyni z willi wdzięczny obiekt do fotografowania. Szczególnie godne uwagi są finezyjnie wykonane, okienne detale architektoniczne a także bogato zdobione kominy. Do końca 1972 roku, budynek był siedzibą Nadleśnictwa Zwoleń.
- 3. Willa słoneczna w Garbatce Letnisko.** Wybudowana została krótko po I wojnie światowej przez Augusta Rutke. Obecnie jest to drewniany budynek na planie litery L, z krótszym ramieniem piętrowym. Przed wojną, willę zdobił obszerny, drewniany ganek, podtrzymujący obwiedziony balustradą taras górnej kondygnacji. W tym okresie, w willi znajdował się pensjonat i kawiarnia. Z powodu rosnących na posesji drzew jest ona dobrze widoczna jedynie zimą, co zdecydowanie utrudnia ocenę stanu budynku.
- 4. Willa Róż w Garbatce Letnisko.** Willa wybudowana została w 1926 roku przez Michała Bartmańskiego. Jest to imponująco prezentujący się budynek usytuowany na wzniesieniu. Willa składa się z dwóch równoległych, piętrowych części oraz jednej poprzecznej, parterowej, łączącej dwie pozostałe w jeden budynek. Do obu krótszych boków budynku przystawione są niewielkie, efektownie wykonane, drewniane ganki. Przed wojną w „Willi Róż” znajdował się pensjonat, zamieniony podczas okupacji na kasyno dla oficerów niemieckich. Po wojnie budynek pełnił rolę Domu Zgromadzenia Sióstr Zmartwychwstanków, a od 1997 roku mieszkają tu Siostry Służki N.M.P. Niepokalanej. Niestety w wyniku ostatnich prac remontowych willa została „ozdobiona” czy też „ocieplona” panelami plastikowymi, przez co zatraciła swój pierwotny wygląd.
- 5. Willa „Zofjówka”.** Wybudowana w 1932 roku willa rodziny Sagatowskich, jest jedną z najlepiej zachowanych w Garbatce. Willa posiada interesujący, łamany dach oraz fasadę ozdobioną drewnianą, przeszkloną werandą, podtrzymującą odkryty taras. Taras obwiedziony był do niedawna piękną drewnianą, balustradą. „Zofjówka” swoją formą nawiązuje nieco do budownictwa góralskiego.
- 6. Willa „Marysia”.** Zbudowana w 1928 roku przez Michała Ochwanowskiego, jest jedyną murowaną willą w Garbatce. Jest to wzniesiony w stylu dworcowym, parterowy budynek na planie prostokąta. Elewację frontową ozdabia mały dwukolumnowy portyk podtrzymujący taras, obwiedziony balustradą z wazonami w narożnikach. Kolumny portyku wykonane zostały w stylu doryckim. Ponad tarasem, znajduje się półkolisty zwieńczony i ograniczony po bokach pilastrami- ryzalit. W jego górnej części umieszczony jest motyw słońca z promieniami. Do obu krótszych boków budynku, przystawione są niewielkie, misternie wykonane, drewniane ganki. Przed wojną w willi „Marysia” zatrudniony był m. in. ogrodnik dbający o znajdujący się przed budynkiem ogród pełen klombów, alei róż, irysów, dali i innych odmian kwiatów sprowadzanych tu specjalnie z Poznania. W czasie okupacji, znajdował się tu szpital dla żołnierzy niemieckich. Obecnie willa stanowi własność prywatną.
- 7. Plebania przy Kościele parafialnym w Garbatce Letnisko.** Plebania wzniesiona została z inicjatywy pierwszego proboszcza parafii Garbatka- ks. Wincentego Wojtaśkiewicza w 1938 r. Jest to murowana, parterowa budowla na planie

prostokąta. Fasadę plebani zdobi ryzalit zwieńczony neobarokowym szczytem. Stan zachowania obiektu staraniem księdza proboszcza jest bardzo dobry.

8. Dworzec PKP w Garbatce Letnisko. Dworzec PKP jest murowaną budowlą piętrową na planie prostokąta wzniesioną w 1919 r. Do 8 września 1939, kiedy to dworzec został zbombardowany przez niemieckie lotnictwo, posiadał drugie piętro w postaci nadbudówki zajmującej prawą stronę budynku. Elewację frontową dworca ozdabia nieznacznie wysunięty, zadaszony ryzalit, ograniczony po bokach pseudo-pilastrami. Podobne ryzalidy wkomponowane są także w elewację tylną i jedną z elewacji bocznych. Pseudo-pilastry natomiast, znajdują się również na narożnikach budynku. Parter od piętra oddziela prosty gzyms. Okna i blendy górnej kondygnacji rozmieszczone są niesymetrycznie. Ich prostokątne i półkoliste zwieńczenia obwiedzione są dookołnym, łamanym fryzem. W narożniku piętra tylnej elewacji, znajduje się obwiedziony murowaną balustradą, zadaszony taras. Budynek wymaga gruntownej renowacji elewacji.

9. Studnia o obudowie drewnianej wykonanej w stylu „zakopiańskim” w Garbatce Letnisko Studnia wybudowana została ok. 1912 r. i stanowi od powstania własność Nadleśnictwa Kozienice. Unikutowa na skalę powiatu obudowa studni od początku stanowi niezwykle cenny i niepowtarzalny budynek o konstrukcji drewnianej wykonany w stylu „zakopiańskim”, kryty gontem. Niestety z powodu tragicznego stanu zachowania obiekt grozi zawaleniem w przeciągu kilkunastu miesięcy. Wymagane natychmiastowe prace renowacyjne. Obiekt obecnie jest w trakcie zmiany właściciela na Zespół Szkół Ponad-gimnazjalnych w Garbatce Letnisko.

10. Cmentarz choleryczny w Bąkowcu. Nekropolia została utworzona w 1874 r. z powodu epidemii cholery, jaka nawiedziła mieszkańców parafii Sieciechów w 1873 r. Jedyne ślad po cmentarzu stanowi kapliczka murowana zwieńczona krzyżem metalowym. Na cokole umieszczony jest napis „Włościanie z wiosek Wola Klasztorna i Zalesie własnym kosztem wystawili tę figurę w dniu (nieczytelne) czer 1874 na cmentarzu cholerycznym na podziękowanie Bogu miłosiernemu za oddalenie cholery jaka w 1873 r. grasowała w parafii Sieciechów”. Pod cokołem znajduje się figura przedstawiająca czaszkę ze skrzyżowanymi piszczelami. Całość umieszczona jest na podstawie betonowej w kształcie kwadratu. Wysokość kapliczki wynosi 192cm a krzyża metalowego 80cm. Kapliczka musi przejść renowację.

Zobacz również: [Gminny Program Opieki Nad Zabytkami](#)